

overveie den foreliggende Sag nu er gunstig, da nærer jeg ikke Tvivl om, at det ikke kan være uheldigere, end det nu er. Der udfordres, for at en Sag skal kunne forhandles, ikke blot at de enkelte Mænd, der særlig beffæstige sig dermed, ere istand til at hengive sig til den med en saadan Opmærksomhed, som Sagen fortjener, men ogsaa, at selve Sagen og Forhandlingerne derom skulle kunne lægge Beslag paa den større Mængdes Interesse. Jeg har en levende Erindring af, hvor stor Interesse denne Sag fulgtes med, da den første Gang var til Forhandling her for nogle Aar tilbage, og kaster jeg nu Blikket omkring mig, behøver jeg ikke at gjøre Andet for at forviise mig om, hvorledes Interessen er dalet. Interessen er dalet ikke blot paa Rigsdagen — det siger jeg frit —, men ogsaa hos det danske Folk. Det forekommer mig ogsaa, at andre Betingelser for, at der kan føres en grundig Forhandling om en Sag som denne, heller ikke ere tilstede. Man maa ønske at staae overfor en Regjering, som selv har gjen-nemarbejdet Sagen, og som har en bestemt Anskuelse om den, som den er rede til at føre igjennem. Det er ikke min Mening at sige Noget, der kunde være mindre behageligt for den hvitærede Justitsminister, men det vil om-trent følge af sig selv, at han paa Grund af sin Fortid umulig kan have saaledes gjen-nemarbejdet hele Nævningeinstitutionen, som han vistnok selv ønsker, og som han vist vil gjøre, forinden han bestemmer sig til at føre Institu-tionen ind i Livet. Til en hvilkensomhelst al-vorlig Forhandling kræves en Samvirken mel-lem Ministeriet og Repræsentationen, men jo alvorligere og bethdningsfuldere Sagen er, desto mere maa man kræve en saadan Sam-virken. De Betragtninger, den ærede Taler, der har ført Ordet for, at Sagen skulde frem-mes, har gjort gjældende, har hos mig tvært-imod bestryket den Tro, at det vilde være det Heldigste, om den ikke var kommen frem i dette Dieblisk. Man har gjort opmærksom paa, at den Betænkelighed, der altid kunde være ved

Sagens Gjennemførelse, og som paa nærvæ-rende Tidspunkt maa gjøre sig endmere gjæl-dende, nemlig Sagens oeconomicke Bønskelig-heder, kunde fjernes paa forskjellig Maade. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Rimestad) har navnlig gjort opmærksom paa, at man i saa Henseende kunde gaae een af to Veie. Man kunde enten sætte denne Reform i Forbindelse med en videre gaaende Reform af Retspleien, navnlig ogsaa af den civile Retspleie, eller man kunde ind-strænke den til at gjælde indtil videre for Kjø-benhavn alene. Dette Sidste er blevet indpø-gaaet af en anden Taler, der ogsaa vilde, at Reformen skulde fremmes, og der har saaledes viist sig Uenighed selv mellem dem, der iøvrigt ere stemte for Sagens Fremme. Jeg skal til-lade mig ogsaa at udtale mig om den Idee at indføre Institutionen foreløbig for Kjøbenhavn alene. Naar jeg udtaler mig bestemt og saa afgjørende, jeg formaar, derimod, er det imid-tertid ikke just, ialtsald ikke væsentlig, ifølge den Betragtning, som ledede det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Nyhholm) til at udtale sig paa denne Maade, men det er ifølge den Betragtning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Rimestad) selv fremhævede, uagtet han ikke erkjendte dens Berettigelse, den nemlig, at det maa siges at være næsten noget Uretfærdigt at indføre en betydelig Reform, til hvilken man sætter en saa stor Fortrøstning i Henseende til Retsfærdighe-dens Haandhævelse, i denne ene Deel af Landet og ikke i de andre Dele. Der kan fremkomme megen Misnøie deraf foruden andre Ulemper, og da den væsentligste Betragtning for at stemme for Indførelsen af Nævningeinstituti-onen her i Landet for mig har været, at man derved indpøbegaaer Misnøie og Tvivl, der maa-see kan være og desværre er tilstede paa mange Steder med Hensyn til Udøvelsen af Retspleien, maa denne Betragtning nødvendig føre mig til at stemme imod en deelvis Ind-førelse af Institutionen, idet derved kunde frem-komme en Forøgelse af den Misnøie og Tvivl,